

kornet. Det gaar ikke an at svare paa det Krav, der er oppe om Lettelse i Kommuneafgifterne, med at paalægge Kommunerne ny Byrde. Det vil langt fra være rigtigt. Dette tror jeg, alle ville erkende, og derfor tror jeg ikke, at hele den Tanke, der var oppe i det Bergske Forslag, nemlig at lægge Byrden over paa Kommunerne, hvilken Tanke ogsaa var oppe i det Forslag, som i sin Tid blev fremsat fra Regeringens Side, og som vandt Tilhængere fra det moderate Parti, er praktisk, ligesom jeg heller ikke tror, at det er praktisk at lægge Byrden over paa Arbejdsgiverne eller eventuelt paa Hartkornet. Jeg tror ikke, det er praktisk, og jeg tror ikke, det er den rigtige Vej; jeg tror i det hele taget ikke, man kan komme frem ad denne Vej. Som Forholdene ere, maa man, idet man tænker paa en Understøttelseslovgivning og ikke paa en Forsikringslovgivning, henvise til Statskassen, kræve Midler af Statskassen; men skal man gaa den Vej, at kræve Spørgsmaalet løst væsentligt ved Statskassens Hjælp, rejser der sig en anden Betænkelse ved Synet af dette Lovforslag, nemlig at det kun omfatter Landarbejderne. Naar vi skulle henvende os til Statskassen om Hjælp, gaar det ikke an, at man ensidig tager Landarbejderne med, men saa maa man gaa videre og ogsaa tage andre Samfundsklasser med. Jeg tror, som sagt, at Henvisningen til Statskassen er fuldt ud forsvarlig for de ikke særlig farefulde Virksomheder, man nu har tilbage, de Virksomheder, i hvilke Faren er omtrent ens over det hele, men man maa da tage flere med end Landbrugets Arbejdere. Der rejser sig da imidlertid samtidig andre Spørgsmaal, f. Eks. om det er rigtigt at yde Understøttelse paa den Maade, at man udbetaler en Kapital, saaledes som vedtaget i den Lov, som vi fik den 7de Januar i Aar. Naar det skal være en Understøttelseslovgivning, er det jo et stort Spørgsmaal, om det er rigtigt at gaa til Kapitaludbetalinger. Dette og andre Spørgsmaal rejse sig, naar vi skulle til at overveje Sagen, og jeg anbefaler derfor, at man ved den fremtidige Overvejelse tager samtlige disse Spørgsmaal til virkelig Behandling. Jeg glæder mig ved, at Forslaget er kommet frem, fordi det kan

give Anledning til, at man behandler hele dette store Spørgsmaal, saa at vi kunne naa frem til virkelig at gøre noget for de mindre heldig stillede Klasser her i Landet og ikke nøjes med blot at tale derom. Jeg antager, at denne Behandling vil finde Sted i et Udvalg sammen med det andet indbragte Forslag, og haaber, at vi saa derigennem kunne naa et Skridt fremad mod en fuldkomnere Løsning af det Spørgsmaal, som beskæftiger saa mange Sind her i Landet i Øjeblikket.

F. Bojsen: Det ærede Medlem, som nu talte, begyndte med at forklare, at det var heldigt, at man forlods havde gennemført en Ulykkesforsikringslov for Arbejdere uden for Landbruget, for de saakaldte farlige Erhverv. Det var heldigt, mente han, fordi man derved lettere vilde komme til en Ordring af de øvrige Arbejdes Forsikring eller Understøttelse. Jeg var noget spændt paa at høre det ærede Medlems Forklaring af, hvorfor han mente, at det nu vilde blive lettere at faa en saadan. Det hedder ganske vist altid, at det er Begyndelsen, der er den sværeste, og at Fortsættelsen saa kommer af sig selv. Men Sandheden deraf beror jo kun paa, at man, naar man har begyndt paa en Sag, ogsaa fortsætter i det Spor, man er slaaet ind paa; thi ellers er det jo givet, at Begyndelsen letter ikke Fortsættelsen. Men nu hørte vi jo fra det ærede Medlem, at han netop mente det omvendte, nemlig at Lettelsen var fremkommen just derved, at man ikke ønskede at fortsætte i det Spor, man havde begyndt paa, men at man nu vilde slaa ind paa en ganske anden Vej og vilde gaa over fra en Forsikringslovgivning til en Understøttelses- eller Forsørgelseslovgivning. Naar det ærede Medlem saa kom til nærmere at spørge om, hvorledes denne Forsørgelsesforanstaltning lod sig gennemføre, mente han, at det ikke i Fremtiden lod sig gøre at lægge denne Byrde paa Arbejdsgiverne, hvad enten man beregnede den efter Arbejdslønnen som Grundlag eller efter Hartkornet. Det lod sig heller ikke gøre at lægge den som en Byrde paa Kommunerne, idet han mente, at Kommunerne, særlig ved alle de slemme Love, der blev gennemførte i den